

ГРОМАДСЬКА ДУМКА

щоденна політична, економічна і літературна газета

Умови передплати.

На рік	4 карб.	На 1/2 року	2 карб.
На 3 місяці	1 "	На 1 міс.	50 коп.
За кордон:			
На рік	9 карб.	На пів року	4 карб. 50 коп.
	За зміну адреси 30 коп.		

Передплату приймають:

1) у Київі, в конторі редакції "Громадської Думки" (Михайлівська ул., ч. 10) щодня з 10 до 5 годин дня; 2) в книгарні журнала "Кіевская Старина" (Безаківська ул., ч. 14). Передплата можна тільки з 1-го дня кожного місяця.

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДЛІКІВ ТА ПІСЛЯ СВЯТ.

Рік перший.

Од редакції: Читалочи нашу газету, треба вимовляти ся як є, и як є.

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінювати статті; більші статті, до друку неголящи, передаються в редакції з місцем висилання автором іх контом, а дрібні замітки й дописи одразу заносяться.

Умови друкування оповісток:

За рядок попереду та у або за перший раз 40 коп.

Його місце платиться за другий 20 коп.

За рядок після тексту

за перший раз 20 коп. || за другий 10 коп.

Хто шукає заробітку, платить за оповістку тільки половину показаної ціни.

ГРОМАДСЬКА ДУМКА

щоденна політична, економічна і літературна газета, виходить в

Київі з 1-го січня (января) року 1906.

ГРОМАДСЬКА ДУМКА дає щоденний огляд життя політичного, громадського, економічного і літературного на Україні, в Росії й по чужих землях; звістки про всікі світові події, цікаві нашим людям; поезії та оповідання, наукові фельетони і т. д.

В ГРОМАДСЬКІЙ ДУМЦІ досі зводились писати: проф. Антонович В. Балабуха С., Бондаренко І., Боржковський В., Василенко М., Верзилов А., Винниченко Вол., Волох С., Вороний М., Ганейзер Е., Гнатюк В., Гриченко Б., Гриченко М. (Зайня), Григоренко Гр., проф. М. Грушевський, Грушевський Ол., Дмитров М., Дніпровська Чайка, Доманіцький В., Дорошенко В., Дорошенко Д., Ефремов С., Жебуньов Л., Житецький П., Квасницький Є., Кітка К., Коваленко Гр., Колдовський В., Комарова Г., Конющенко А., пр.-доц. Корчак-Чепурковський А., Коцюбинський М., Кошовий В., проф. Кримський А., Левицький М., Леонтович М., Липа Ів., Липковський С., Лисенко М., Лісовський Ол., Лозинський М. Лотоцький Ол., Маковей О., Маркович Д., Матушевський Ф., Мирний П., Мировець В., Науменко В., Падалка Л., проф. Перети В., проф. А. Погодин, Русова С., Русов О., Самійленко В., Сивенький, Славінський М., Сластион О., Смуток П., Гр. Свободний, Степаненко В., Тимченко Є., Туцан-Барановський М., Франко Ів., Черняківський М., Чикаленко Є., Шраг І., Яновська Л., Ярошевський Б. та інші.

Ціна газети Громадська Думка на рік 4 карб., на пів року 2 карб., на 3 місяці 1 карб., на 1 місяць 50 коп. з пересилкою. За кордон на рік 9 карб., на пів року 4 карб. 50 коп.

Громадська Думка виходить щодня, окрім понеділків та після свят. Адреса редакції Громадської Думки—у Київі, Михайлівська ул., ч. 10.

Видає і за редакцію відповідає Володимир Леонович.

НОВА ГРОМАДА

літературно-науковий місячник, почне виходити з січня року 1906.

НОВА ГРОМАДА міститиме твори красного письменства (поезії, оповідання, повісті, драматичні твори), наукові й публіцистичні статті, огляди політичного і громадського життя на Україні й по-за межами і т. д. НОВА ГРОМАДА має тих самих співробітників, що і "Громадська Думка"; виходитиме щомісяця книжками по 10 аркушів друку. Ціна з пересилкою на рік 4 карб.; за кордон—8 карб. 50 коп.; окрім книжка коштує 75 коп.

Адреса редакції НОВА ГРОМАДА—в Київі, Михайлівська ул., ч. 10.

Видає і за редакцію відповідає Володимир Леонович.

Передплачувати ГРОМАДСЬКУ ДУМКУ і НОВУ ГРОМАДУ можна також в книгарні "Кіевской Старини", у Київі, Безанівська ул., ч. 14. Відомості про продаж на роздріб газети "Громадська Думка" можна мати у д. Компанійця, Хрестатик, ч. 54.

У Львові газету і журнал можна передплачувати в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, ул. Театральна, ч. 1.

Од редакції.

Редакція "Громадської Думки" оповіщає, що числа 7, 9, 10, 12 та 19 всі розійшлися і висилатись не будуть.

Незабаром буде видаватися у Петербурзі

Український Літературно-Сатиричний 2-х-тижневик „ЦІП“.

Товарищів Українців (художників та письменників), бажаючих примати участь у 2-х-тижневику „ЦІП“, прохаемо досилати свої праці поки на адресу: Невський, 139, помеш. 60, А. Я. Шабленко. По справам особистим звертатись туди-ж у віторок та п'ятницю, від 6 до 7½ вечора.

Передплата на „ЦІП“ і всі умовини будуть оголошенні окремо. 5-3

В Київі з 1 січня виходить (уже вийшов № 6).

„ШЕРШЕНЬ“

Український гумористично-сатиричний ТИЖНЕВИК

з малюнками і карикатурами на громадські і політичні теми, на взірець сточінних сатиричних журналів.

„Шершень“ виходить що-п'ятниці.

Ціна з пересилкою: на рік 4 карб., на пів року 2 карб., 30 коп. на 3 міс. 1 карб. 20 к., окрім числа 10 коп., за кордон 6 карб.

В „Шершні“ працюють: письменники: Бердяєв С., Будяк Ю., Відиченко М., Гребінський І., Коваленко Гр., Коваленко Ол., Коцюбинський М., проф. Кримський А., Липа Ів., Маковей О., Нечуй-Левицький Ів., Полтавський М., Сивенький В., Старницька-Черняківська Л., Стешенко І., Стефанік В., Тимченко В., Федорченко Ів., Хоткевич Г., Черняківський М., багато інших. Художники: Бабенка А., Бурячок І., Красицький Ф., Лозинський С., Різниченко В., Сластион О., Тихачев В., Турцевич А., Яковлев М. (Косин) і інші.

Передплата приймається: в Київі—книгарня „Кіевской Старини“, Безанівська, ч. 14, і в книгарні „Іванова и Ко“, Фундуклеєвська, ч. 2, і в редакції

Адреса редакції: Гоголевська ул. 45, кв. 8.

Ціна за оголошення 2 карб. за стрічку петіта, 100 карб. за стовпець.

Редактор-видавець В. Лозинський.

Съ 5 февраля въ г. Киевъ выходитъ

УТРЕХНИМЪ ИЗДАНІЕМЪ БОЛЬШАЯ ЕЖЕДНЕВНАЯ ГАЗЕТА

„ОТГОЛОСКИ ЖИЗНИ“

Издаваемая при участі мѣстныхъ и столичныхъ литературныхъ силъ. Собственные корреспонденты въ Петербургѣ, Москвѣ, Одесѣ, Варшавѣ, а также въ главныхъ городахъ Европы.

Подписная цѣна съ д. ставкой и пересыпкой на годъ **9 руб.**, на 3 мѣс. **2 руб. 50 к.**, на 1 мѣс. **90 к.**, Съ 5 февраля по 1 марта **75 к.**, Цѣна отдельного номера **5 к.**

По соглашению редакции съ издателями простоянненіи газеты **Кіевскіе Отклики**, подписчики этой газеты будутъ удовлетворены высылкою имъ номеровъ **„Отголосковъ Жизни“**.

Подписка и объявления принимаются въ Главной Конторѣ „Отголосковъ Жизни“. Крещатинъ д. № 41 (прот. Фундулиевской) кв. 17, и въ отдельныхъ Конторахъ при редакции „Отголосковъ Жизни“: Мало-Житомирская, д. № 6 и при книжномъ магазинѣ С. И. Иванова, Фундуклеевская д. № 2.

Адресъ редакціи: Мало-Житомирская, д. № 6. Телефонъ 1514.

Друкується і незабаромъ має вийти перша книжка журнала „НОВА ГРОМАДА“

Міститиме статті В. Винниченка, М. Вороного, Б. Грінченка, Д. Дорошенка, М. Комаря, М. Левицького, Д. Марковича, В. Сивенького та інших.

Передплата приймається.

ЗУБНА ЛІКАРНЯ
Д-рів Березницького і Д. Цигури

Фундукл. 30, ріг Театральн. Прийом. від 9 г. ран. до 7 г. веч. Гоголя, пломб., вирив, штучн. зуби. Платя по затвер. таксі. Порада і гойня 40 коп.

ВЕСЕЛКА

Одригний український календар на рік 1906 видавництва „ВІК“ у Київі, оздоблений портретомъ Т. Шевченка. Ціна на гарнім папері 60 коп. Можна дістати у всіх книгарнях. 5—5

Київ, 12-го лютого.

„Биржевые Вѣдомости“ сповіщають, що урядові сфері виробляють „Основний закон імперії“, котрий ніби то має бути затверджений ще перед зібранням державної думи і дума не матиме права переглядати цей закон“.

Коли згадати слова маніфесту 17 жовтня, який ясно і рішуче каже, що „одніні ні один закон не матиме сили без розгляду і згоди державної думи“. Будемо надіятись, що цього не буде, що маніфест 17 жовтня буде останнім актом самодержавного уряду і що „одніні ні один закон не матиме сили без розгляду і згоди державної думи“.

„На світі немає нічого вічного, постійного, окрім тільки одного Бога...“ тимчасові (временных) правила в Россії—дуже детально додають з високих титулованих чиновників, натякаючи на те, що в нас замість законів видаються здебільшого „временные правила“, які існують десятиліття і стають замість законів.

Не вже тепер знов станеться така неправда, що буде потоптаній закон-маніфест 17 жовтня?

Будемо надіятись, що цього не буде, що маніфест 17 жовтня буде останнім актом самодержавного уряду і що „одніні ні один закон не матиме сили без розгляду і згоди державної думи“.

До такихъ (временныхъ) правилъ, що всякою додаткамиъ, ціркулярами, інструкціями, поясненнями та розъясненнями продержалися більш як чверть віку, належали і „правила къ устройству чтеній для народа“. Ми не будемо зараз спиняты на передаванні цихъ правилъ, а тильки зачіткою згадуючи, що урядити якесь читання для народа за цихъ правилъ було не звичайно трудно, і черезъ це саме мало знаходилося охочих навіть клопотатись про те, що здобути собі дозвіл на право уряжати читання. За цихъ тимчасовихъ правилъ не кожну книжечку, на якій стояла помітка: „дозволено цензурую“, можна було читати.

Правда, після маніфесту 17 жовтня були „временні“ закони, були прикази і ціркуляри. Але все громадянство знало, що ці „закони“—не закони, а дочасні латаки і підпорки, що ціркуляри—і прикази теж не закони, хоч мають іноді силу більшу від закону.

Надіялось, нарешті, громадянство згадувати з цими законами, що вони були заведено до окремого списку книжечокъ, дозволених до читання для народа. Що ж до того, хто має право читати, то ці „временные“ правила встановляли такий порядок, який суперечив людському розумові. Ось приклади. Як відомо, скрізь стають на поміч політичним властям, суддямъ і сажаючим в тюрмахъ тихъ, кого політична влада уважає ворогомъ істин

КАТЕРИНОДАР, 9 февраля. В декабрі урупцій полк став домагатись, щоб поліщено його матеріальне становище, просив увільнити його від поліцейських обов'язків і відмовився в мирі время стрілти в мешканців Катеринодару. Начальство відмовило вволити волю полку і приказало йому розділитись до дому. В половині січня начальник області видав військові приказ, яким дозволив скликати по всіх станціях сходи, щоб рішти справу про зраду урупців козацької дісципліни. Сотня урупців укріпилася в станції Гіагинській, куди дали прибув весь полк і два батальйони пластиунів. Дякуючи прихильності до цього діла сусідніх станцій, пущено чутку, що в Гіагинській станції військо побудувало укріплення і має по сто патронів на душу. Сією чуткою скористувався гурт революціонерів, що втекли з Соєї із Новоросійську. 6 февраля прийшав гіагинський начальник області з охочекомонними козаками погранічної варти і кінною артилерією. Сьогодні в Кубані надруковано, що урупці здалися і прийшли присягти.

ПЕТЕРБУРГ, 10 февраля. Головний штаб об'яснив, що постанова ради міністрів з 11 января, якою дозволено служащим приставати до політичних партій, не торкається воєнних і гражданських чинів воєнного відомства, для яких застосується закон, який забороняє їм, як приставати до політичних організацій, так і бувати на зборах, де обговорюють політичні справи.

Повернувшись з інспекторського об'єзду, міністр дорог написав "приказ" що в тому, що пропаганда мала між нижчими служащими успіх, винні винні начальники. Де винні служащі добре живуть з нижчими, дбають про них, там пропаганда успіху не мала. Там, де анували формалізм, де начальство держалось далеко від служащих, там страйки були надто велики.

МИНСЬК, 10 февраля. Списки виборців виставляють 20 февраля. Записано в виборці 15,042 душі з городу і містечок. По закону 6 augusta виборців було 1520 душ.

БОРИСОГЛІБСЬК, 10 февраля. Виборчий з'їзд комісій назначено на 27 февраля. Виборців записано 2936 душ.

ПЕТЕРБУРГ, 10 февраля. Царь приказав докладно оглядти суда (кораблі), команди і заклади (уряджені) морського відомства. Огляди мають адмірал Верховський в Кронштадті, Скридлов у Порті Олександра 3-го. Так само воєнне міністерство приказало оглядти суда Старків—в Севастополі Миколаїві, Безобразову в Петербурзі, Віренові в Ревелі і Свеаборзі, Ферзенові—в Владивостоці і Скальковському—в Баку. Огляди мають 15 февраля і 15 марта.

В "Новому Времени" пишуть, що комісія по виборах до державної думи одирається з 20 по 27 марта.

МОСКВА, 10 февраля. На вечірніх зборах з'їзу союза 17 октября під проводом Петрово-Соловово обговорювало тактичні прийоми при виборах і говорено про те, що треба поєднатись з однаковими партіями що до способів провести як найбільше заступників союзу до державної думи. З приводу докладу бюро більшість промисловників намагалися довести, що в конституційно-демократичною партією не можна сидніти, бо вони домагаються цілком іншого. Збори постановили порозсилати доклад бюро по провінції, щоб там при виборах користувались вказаними бюро.

ТУЛА, 10 февраля. Дума і заступники городян піднесли губернаторові Хвостову адресу, в якій дякують його за завзяті боротьбу з революцією під час декабрського страйку.

ВАРШАВА, 10 февраля. Вважаючи на те, що надходе строк виборів, а гроші призначенні на видатки на вибори витрачено, магістрат звелів комісіям скінчити заняття 22 февраля.

Заграницні телеграми.

БІЛГРАД, 9 февраля. Теперішня умова між Сербією й Австро-Угорщиною матиме силу до 5-го лютого. Австро-Угорщина домагається не знищення сербсько-болгарської умови, а тільки зміни другої статті про пограничну торговлю і статті третьої про вивоз товарів назад. Ці статті найважливіші в умові.

ВІДЕЛЬ, 10 февраля. Уряд висі в палату 5 проектів закону про зміну виборчого права. В палату вибраються 455 душ. Вибрати має право кожний чоловік 24 років, коли він прожив що найменше рік у якій небудь австрійській громаді. Вибрати можна тільки того, хто є найменше три роки був австрійським підданим. Виборчі округи мають зробити так, щоб в них жили люди однієї національності. В проекті закону признали, що вибірчі права для всіх рівні. Взагалі думают зробити палату із 205 членами, 230 славян, 16 італіянців і 4 румун. Між народами вони діляться так: між славянами: чехів 99, поляків 64, русинів

31, словенців 23 і хорватів 13. Русини мають право посыпати у палату більш ніж раніше на 21 чоловіка.

ВАШИНГТОН, 10 февраля. (Аг. Рейтер). Американський посланик у Пекіні телеграфує, що в Китаї спокійно є що нема ніяких слідів розриву.

ВІДЕЛЬ, 10 февраля. Відбуваються збори палати депутатів. Гаоч подав

проект закону про виборче право, щоб було скасовано ценз та привілей.

Дописи.

ЖИТОМІР. Здавалося-б, що в такому засідному місті, як Житомір, де немає ні чисельних фабрик ні заводів, ні великих ремеслических підприємств, боротьба між капіталом та робітниками не може стати надто гострою, а тим більш —принаймні які-небудь оригінальні форми. Ale події останніх днів свідчать, що й по таких закутках ся боротьба йде з обох боків, й при тому борці, немов справжні вороги в битві, не мають а ні крім милосердя один до другого, вишукуючи усяких способів, щоб знесилити, подолати, підгортити свого противника під свою владу.

Житомірський робочий люд може ще важче, ще тяжче, від інших по других містах, пригнічений капіталістами. Підліті на дрібні частки, розкиданий по невеличих підприємствах, по маленьких крамницях то що, не свідомий свій становища, позбавлений сил, яку надає сідання, він негоден був стати твердо проти визиску підприємців і мусив терпіти горета лихо, ледві здобуваючи собі важкою працею такий-сакий шматок хліба...

Аж ось повізло іншим вітром... Хвилі робітницького руху закотилася і в Житомір. Робітники почали едноти, сполучатися в спілки, закладати товариства. В голові руху йшли прікашки, що вже раніше мали своє товариство і бібліотеку, за ними—фармацевти та наборщики. Вони завоювали собі деякі полегшення, побільшення плати, зменшення робочого дня тощо.

Але вдарила друга хвиля... Фабриканти та промисловці, користуючися втомою робітників, почали потроху забирати в них здобуті з такого саможертвою права. Не осталися позаду інших житомірські хазяїни. Іні, вони навіть винайшли такий спосіб утилізації своїх робітників, якого ще ніде не вживано. Трималися, правда, покуди тимчасові перерви в роботах на поодиноких фабриках чи заводах, були їх масові розшоти робочих.

Але відіде не було страйку хляїв, ніде ще вони не робили "контр-забастовки". А Житомірські друкарі—думалися й до цього. Щоб помститися над робочими та знову їх утилізувати ще більш,—вони позачинили друкарі, і викинули на вулицю робітників... І ждуть, поки ті холодні та голодні, змучені, приголомшенні, прийдуть до них, приступати на всі умови. Тепер друкарі стоять. Не виходить на віті газети (Волинь). Замісці не виникають лише телеграмми,—та і ті друкуються в губернській друкарні під охороною салдатських патрулів... Треба віддати житомірським друкарям достойну пошану: вони вигадали спрощений незвичайний спосіб полагодження відносин між собою та наборщиками; не звичайний й їхнія новійозна й свою жорстокістю...

Чим кінчиться цей акт вічної драми між класовою боротьбою—хто знає... Але певно житомірським друкарям, хоч-би вони як одностайно трималися, не повернути тіх часів беззрайного вініску, коли робочій без відповідної працівав тільки на їх користь, коли його піт та кров переливалися в їх кишенні золотом, коли з пухирів його рук зростали їх кам'янці та роскішні падаці.

Йдуть нові часи, сонце здіймається,—хоч темрява її не охоча відступається, хоч хмарі й облягають небо... X.

С. Мисайлівна (кінського повіту). Дивні прямо таки випадки трапляються інколи по глухих закутках нашої широкії України. Тільки трохи-трохи треба пильніше привітись, щоб запримітити ту безліч усяких цікавих проявів, що варти зачудувати людей. Є такі випадки, що конче мусять... самі просяться бути оголошеними.

Наприклад, у с. Мисайлівці і недавно оце таке трапилось.

Невідомо, чи правда, що завідуючий тамошньою двохкласовою школою д. В-ко вів якусь-би то пропану поміж селянами, але стало звісним, що він залишився до тaborу, не благонадежним... Минав час. Раз от і є щось писати. Аж зирк у віконю! Хтось у нього тишиється попід віконю. Д. В-ко зараз величить служниці гасити ліампу, а сам швиденькі роздягається й ляєті сплати. А те „хтось“, якого дівчина, виламує двері й до темної хати завідуючого вривається якісь люді... Д. В-ко як був у постелі, ви-

скочив вікном у лютий мороз на двір і нарібив крику: „Гвалт! злодії... злодії в мені!“ Поблизу на ту пору гуляли хлопці. Вони зараз прибігли на крик і метнулись по завиці розправитись з „гостями“ по-своєму, щоб знали, мовляв, коли лазили вночі до чужої хати. І таки добре дали їм пам'ятного. Коли тут хлопці дівідуються, що то не злодії, а справник з своїм поміщиком, надзвірвателем та стражниками прийшав арештувати завідувача їх школою. Вони тоді мерці діяли д. В-ко в парубіцьку одії (бо він до них був гарний чоловік), а справників сказали, що не знають, де завідувач дівса. (І до цього часу не відомо, де пробує справді д. В-ко). Ale тих хлопців—шість, що давали пам'ятного справників з това-ришами, арештували на місці й погнали їх у туж мить до повіта.

Іх не встигли ще всього цього уладнати, а вже світ-на-зорі ввійшли у Мисайлівку салдати. Відмін мисайлівцям зараз ціле нещастя з цими салдатами та й годі... тільки плачуть.

Залізничні Поїзди.

Південно-Західна (Юго-Західна) дорога.	№ поїзда	Охідить з Києва	Прибуває до Києва
Кур'єр I, II, кл. Одеса-Варшава	1	9 г. 00 в.	29 г. 45х. р.
Кур'єр I, II, кл. Варшава-Брест	9	6.55 х.в.	10 г. ран.
Поштов. I, II, III кл. Одеса-Брест	39	9.15х.р.	4 9 г. веч
Поштов. I, II, III кл. Сарни-Ковель-Варшава	311	25х.р.	4 8г. 25х. в.
Пасаж. I, II, III кл. Брест-Вінниця	13	12г. 05х.в.	14 6г. 56х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Одеса-Вінниця	5	12г. 30х.в.	6 6г. 15х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Брест-Білосток	11	8г. 25х. в.	12 10г. 26х.р.
Пасаж. I, II, III кл. Одеса-Вінниця	7	9г. 35 х. в.	8 8г. 15х. р.
Мілан. I, II, III кл. Одеса-Брест	15	8 г. ран.	16 г. 35х. в.
Пасаж. I, II, III кл. Брест-Знаменка	19	10г. 50х.р.	20 5г. 59х. в.
Пасаж. I, II, III кл. Брест-Знаменка-Елизаветград	17	11г. 20х. в.	18 7г. 15х. р.
Мілан. I, II, III кл. Білої Церкви	27	4г. 35х. д.	28 9г. 15х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Сарни-Ковель-Варшава	5	11г. 50х.в.	2 7г. 35х. р.
Мілан. IV Кіїв-Одеса, Брест, Знаменка	31	10г. 03х.в.	32 1г. 10х. д.
Московсько-Німецько-Вороній. заліз. дорога.	2	11г. 40х.р.	16г. 00х.в.
Почтов. I, II, III кл. Москва-Курськ	4	11 г. веч.	3 7г. 30х.р.
Пасаж. I, II, III кл. Курськ-Москва, Вороніж	6	12г. 50х. д.	5 4 год. дня
Пасаж. I, II, III кл. Курськ-Вороніж-Харків, Харків-Петрбург	8	8.05 х. в.	7 10г. 35х.р.
Київ-Полтавська заліз. дорога.	12	8г. 30х. р.	11 9г. 45х. в.

Видає і за редакцію відповідає Володимир Леонович.

Оповістки.

ШУКАЮ заробітку, можу учити української літер., іст., і взагалі всіх предметів, що обійт. 4 кл. гімназії. Уч. V кл. Львівськ. гімназ. Адр.: Львів, ул. Коперника, 12. 6—5